

[Merete Aarup]

skal. De ressourcer, man sparer, og som frigøres ved, at normeringerne bliver bragt i overensstemmelse med børneklienttallet, kan kommunerne vælge at sætte ind andre steder. Der er ikke noget i dette lovforslag, der hindrer det, så jeg forstår ikke det postulat fra hr. Taanquist.

Tandplejelovforslaget har givet anledning til megen debat, der har været mange avisartikler og mange møder samt mange deputationer i udvalget. Gang på gang er der i debatten fra børnetandplejen givet udtryk for, at den nye lov vil forringe børnetandplejen. Min opfattelse af de mange avisindlæg er, at stillinger eller snarere brødnid er vigtigere end selve arbejdsopgaven. Ingen kan overbevise mig om, at børnetandplejen bliver forringet af, at personalenormeringerne bringes i overensstemmelse med det faktiske børneklienttal.

Jeg beklager, at der ikke er flertal for, at børn mellem nul og 16 år frit kan vælge mellem kommunal og privatpraktiserende tandpleje og få økonomisk dækning. Jeg havde gerne set en valgmulighed i lighed med skolevalget. En fastholdelse af de gældende regler betyder, at det fortsat kun er børn af velstillede forældre, der får frit tandlægevalg, og det finder vi asocialt. S' og SFs ændringsforslag nr. 10 om, at den kommunale tandpleje skal tilbydes på offentlige klinikker, er et klart signal om, at disse to partier ønsker en socialisering af tandplejeområdet.

I kommuner, hvor der ikke er kommunal klinik, har privatpraktiserende tandlæger løst opgaverne fortrinligt, og tandsundheden er forbedret i samme takt som hos børn, der er behandlet på en kommunal klinik. Vi må derfor afvise socialdemokratiets påstand i bemærkningerne om, at dispensationstandplejen ikke har bidraget til børns tandsundhed i samme omfang som de offentlige børnetandklinikker.

Børnetandplejen har haft gode arbejdsbetingelser i den forebyggende sundhedstjeneste, og de positive resultater, der er opnået, skal fastholdes ved, at kommunerne sikrer en effektiv overførselsprocedure fra børnetandplejen til voksentandplejen. Både børnetandplejen og voksentandplejen må være interesseret i et godt samarbejde.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det konservative folkeparti går ind for en effektiv og god børnetandpleje, men vi øn-

sker også at bevare en god og effektiv voksentandpleje i privat regie, et tandplejetilbud, hvor det forebyggende arbejde fortsat er det vigtigste og prioriteres højt. De 16-17-årige skal have frit tandlægevalg ligesom den personkreds, der er nævnt i § 4, de vidtgående fysisk eller psykisk handicappede. Vores politik er, at det enkelte menneske trods alder og handicap skal leve så tæt på det almindelige liv som muligt, og derfor må orgs-tandplejen/omsorgstandplejen være et tilbud, hvor mennesket frit kan vælge mellem de tilbud, der er til stede. Men det må overlades de enkelte kommuner, om de ønsker at tilbyde en særlig omsorgstandpleje og på hvilket niveau, også af hensyn til borgernes egenbetaling.

Vi er meget tilfredse med det ændringsforslag, indenrigsministeren har stillet, om, at § 11, stk. 2, hvorefter indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for ressourceanvendelsen i børnetandplejen, udgår. Det giver kommunerne det, hr. Taanquist efterlyste: en bedre prioritering, hvor man vil sætte ind med det forebyggende arbejde.

Vi afviser derfor S' og SFs ændringsforslag. De er en omklamring af det enkelte menneske og et klart ønske om en socialisering af hele tandplejeområdet. Vi kan kun stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Bente Nielsen (V):

Et af formålene, da man fremsatte lovforslaget om tandpleje, var at få en klar afgrænsning mellem, hvad der skulle være den kommunale tandpleje, og hvad der skulle være privat tandlægepraksis. I det oprindelige forslag havde man foreslået grænsen sat ved 16 års alderen. Der er nu stillet et ændringsforslag, der er flertal for, hvorefter der kommer til at stå, at den kommunale tandpleje kan gå op til det 18. år, men der er dog fortsat en klar afgrænsning af, hvornår kommunens forpligtelse ophører. Det er vi tilfredse med.

Et af de andre formål, vi lagde megen vægt på, var, at man skulle sikre børn eller forældre et reelt tilbud om at benytte privatpraktiserende tandlæger i stedet for det kommunale tilbud. Nu bliver det sådan, at det faktisk kun er de 16-17-årige, der selv kan vælge.